

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 1T/37/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314010153
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2017:8314010153.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Vargu a prísediacich Jaroslava Kačura a Heleny Komarovej v trestnej veci obžalovaných O. L. K. Y. N., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a iné, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp.zn. 1Pv 348/13/7702-19 zo dňa 19.02.2014, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. apríla 2017 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaný O. L., U.. XX.XX.XXXX H. T.,
F. R. N. T. XXX/X, XXX XX G.,

obžalovaný Y. N., U.. XX.XX.XXXX H. T.,
F. R. H. XXX/XX, XXX XX G.,

uznávajú za vinných, že

1/

O. L. dňa 04.05.2013 v čase okolo 01.00 hod. na chodbe v bare Y. M. U. Z. K.. X. H. G. fyzicky napadol G. N. a to takým spôsobom, že ho chytil za tričko, pritiahol ho k sebe a udrel ho svojou hlavou do oblasti tváre za prítomnosti iných osôb, čím takto G. N., U.. XX.XX.XXXX, R. H. Č.. XXX, O. G., utrpel otras mozgu, pomliaždenie tváre s krvnými podliatinami a zlomeninu nosovej kosti s dobou liečenia najmenej 9 (deväť) dní, počas ktorých mal sťažené dýchanie nosom pre opuch nosovej sliznice, bolesti hlavy, nemohol vykonávať náročnejšie fyzické aktivity a v dôsledku opuchu tváre vzbudzujúcom súciti mal obmedzený spoločenský styk

2/

O. L. K. Y. N. dňa 05.05.2013 v čase okolo 03.15 hod. pri barovom pulte Y. M. U. Z. K.. X. H. G., po predchádzajúcej hádke medzi Y. N. K. D. R., fyzicky napadli D. R. a to takým spôsobom, že ho bili päťami do oblasti tváre a keď spadol na zem do neho na zemi spoločne viackrát kopli, následne Y. N. povedal O. L. „nechaj ja ho dorazím“ a sám mu rukami chytil hlavu a protipohybom mu kolenom vrazil do tváre, čím týmto úderom poškodenému D. R., U.. XX.XX.XXXX, R. Q. N. XX, O. T. spôsobil trieštivú zlomeninu pravej prínosovej dutiny s posunom úlomkov, zlomeninu jarmovo-čelustného kostného komplexu tváre vpravo, pomliaždenie pod pravým okom s krvnou podliatinou a vybočenie nosovej priehradky doprava s dobou liečenia 55 dní,

teda

O. L. v bode 1 rozsudku

dopustil sa na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že fyzicky napadol iného a inému úmyselne ublížil na zdraví,

O. L. v bode 2 rozsudku

spoločným konaním dopustil sa na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že fyzicky napadol iného

Y. N. v bode 2 rozsudku

-spoločným konaním sa dopustil na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že fyzicky napadol iného
-inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,

čím spáchali

O. L. v bode 1 rozsudku

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona,

O. L. v bode 2 rozsudku

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ako spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona,

Y. N. v bode 2 rozsudku

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona ako spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona, v súbehu so zločinom ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzujú:

O. L.

aj za spáchanie prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý bol O. L. uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T 73/2013 zo dňa 29. mája 2013, právoplatným dňa 20. júna 2013,

podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, prihladajúc v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona, na § 36 písm. l), Trestného zákona § 37 písm. h) Trestného zákona, v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona, podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, súd obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, súd zrušuje výrok o treste uloženom obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T 73/2013 zo dňa 29. mája 2013, právoplatným dňa 20. júna 2013, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 10 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súd súčasne ruší aj všetky obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Y. N.

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, prihladajúc v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona, na § 36 písm. l) Trestného zákona, na § 37 písm. h) Trestného zákona, podľa 41 ods. 1 Trestného zákona, podľa § 46 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody na 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, súd obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, súd ukladá obvinenému Y. N., U.. XX.XX.XXXX H. T., F. R. H. XXX/XX, XXX XX G., povinnosť zaplatiť náhradu škody spôsobenú spáchaným trestným činom poškodenému: N. Q. D., K.. E., E. E. Y. XX R. XXX XX, B.: XX XXX XXX, O.. A. O. E. R. B., O.: E., H.M. Č.: XXXX/B - náhrada škody za zdravotnú starostlivosť poskytnutú poisťencovi: R.. D. R., U.. XX.XX.XXXX, F. R. Q. N. XX, vo výške 2.134,54 eur.

o d ô v o d n e n i e :

O obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 1Pv 348/13/7702-19 zo dňa 19.02.2014, okresný súd rozhodol na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. júna 2015 rozsudkom č. k. 1T/37/2014-495 zo dňa 17.06.2015 tak, že uznal obžalovaných za vinných zo skutkov tak, ako boli preukázané na hlavnom pojednávaní a tieto právne kvalifikoval u O. O. L. v bode 1/ rozsudku ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a v bode 2/ rozsudku ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ako spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona, u obž. Y. N. v bode 2/ rozsudku ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona ako spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona.

Okresný súd svojim v poradí prvým rozsudkom uložil O. L. súhrnný trest odňatia slobody na dva roky, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a Y. N. úhrnný trest odňatia slobody na šesť rokov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Odvolací súd o odvolaní obžalovaných rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. a), c) TP, zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Svoje rozhodnutie odvolací súd zdôvodnil tým, že okresný súd opiera svoj rozsudok aj o dôkazy, ktoré v konaní neboli vykonané zákonným spôsobom - pretože výsluch svedka Č. bol vykonaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.06.2015, ktoré mal okresný súd vzhľadom na žiadosť obž. L., pre jeho práceneschopnosť odročiť (faxové podanie obž. L. na čl. 480-481, ktoré nebolo potvrdené písomne v zmysle § 62 ods. 1 TP).

Odvolací súd sa ďalšími dôvodmi odvolaní bližšie nezaoberal. Úlohou súdu prvého stupňa tak bolo zopakovať dokazovanie, ktoré súd vykonal na hlavnom pojednávaní dňa 17.06.2015 v neprítomnosti obžalovaného L. - teraz už za jeho účasti.

Na hlavnom pojednávaní dňa 24.04.2017 bolo doplnené dokazovanie výsluchom svedka G. Č., ktorý popísal konflikt medzi N. K. L. na strane jednej a R. na strane druhej, tak ako ho vnímal on - N. K. L. R. R. päťami, videl, že do neho aj kopali. Keď ich od R. odtiahol, R. zostal na zemi, nikto iný sa do bitky nezamiešal. Svedok nevedel uviesť, aké slová aktéri bitky na seba kričali a pri odstraňovaní rozporov oproti skoršej výpovedi uviedol, že R. bili obidvaja a kopali ho aj do oblasti hlavy.

V zbierke stanovísk NS a súdov SR 8/2014 bola zverejnené rozhodnutie č. 116 (Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14. januára 2014, sp. zn. 2 Tdo 1/2014), z ktorého plynie inter alia táto právna veta: „Vyhlásenie procesnej strany o tom, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania v záverečnej fáze súdneho konania je konečným prejavom strany o disponovaní s právom na navrhovanie doplnenia dokazovania a v prípade predtým uplatnených návrhov na doplnenie dokazovania jednoznačným prejavom, že na pôvodných návrhoch na doplnenie dokazovania procesná strana netrvá a teda, že ich berie späť. Rešpektovanie takto prejavenej vôle strany súdom, nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku.“

Súd teda vykonal všetky dôkazy navrhnuté prokurátorom (aj obhajobou), o čom svedčí vyjadrenie prokurátora a obhajcov a obžalovaných, že ďalšie dôkazy už nenavrhujú vykonať.

V záverečnej reči obžalovaný O. L. uviedol, že ľutuje, čo sa stalo a aj obžalovaný Y. N. uviedol, že ľutuje, čo sa stalo, že sa nechcel biť a v živote sa do inej bitky nezapájal.

Ani opätovný výsluch svedka G. Č. nič nezmenil na súdom konštatovanom zistenom skutkovom stave v jeho v poradí prvom rozsudku. Okresný súd v celom rozsahu trvá na skutkových a právnych záveroch rozsudku zo dňa 17.06.2015 a v podrobnostiach na neho odkazuje (nieť dôvodu duplicitne uvádzať tie isté okolnosti a právne úvahy súdu pre ktoré zistené skutky právne kvalifikoval tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku). Týmto rozsudkom súd zopakoval skutkovú vetu výroku o vine obidvoch obžalovaných a rovnako tak právne vety, ako aj príslušné zákonné ustanovenia vzťahujúce sa na právnu kvalifikáciu skutkov.

Jediné, čo okresný súd posúdil inak, ako vo svojom v poradí prvom rozsudku je výrok o trestoch u obidvoch obžalovaných. Okresný súd zmiernil uložené tresty u obidvoch obžalovaných v dôsledku toho, že neupravoval dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby postupom podľa § 38 ods. 4 TZ. Súd tak postupoval preto, že obidvaja obžalovaní v záverečných rečiach oľutovali spáchanie skutkov. Pri vyhodnocovaní materiálnej stránky oľutovania skutkov, súd toto oľutovanie hodnotí tak, že síce nesie znaky poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l) TZ, avšak v nepatrnej miere závažnosti, nakoľko súd vyslovuje vážnu pochybnosť na úprimnosťou oľutovania. Obidvaja obžalovaní skutky oľutovali až v záverečnej reči pred v poradí druhým rozsudkom okresného súdu v tejto veci, čo skôr svedčí o formálnosti a účelovosti ich verbálneho prejavy ľútosti.

Súd však rovnako vyhodnotil aj mieru závažnosti priťažujúcej okolnosti (ako nepatrnú) uvedenú v § 37 písm. h) TZ, t. j. že obidvaja obžalovaní svojím konaním naplnili znaky viacerých trestných činov. Súd k uvedenému záveru o nepatrnej miere závažnosti tejto priťažujúcej okolnosti dospel na základe úvahy o tom, že je rozdiel medzi spáchaním viacerých trestných činov tým istým páchatelom rôznymi skutkami (viacčinný súbeh) oproti naplneniu znakov viacerých trestných činov jedným skutkom (jednočinný súbeh). Nesporne je miera závažnosti v zmysle priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. h) TZ, významnejšia v situácii, ak je páchatel súdený za napríklad päť skutkov s rôznou právnou kvalifikáciou, než keď je páchatel súdený za jeden skutok, ktorým však naplnil znaky dvoch trestných činov (kombinácia ublíženia na zdraví s výtržníctvom je najčastejšia). Pritom obidvom páchatelom svedčí priznanie formálne tej istej jednej priťažujúcej okolnosti.

Okresný súd teda pomer a mieru závažnosti poľahčujúcej okolnosti § 36 písm. l) TZ (formálne oľutovanie trestného činu) a priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. h) TZ (spáchanie viacerých trestných činov jednočinným súbehom) vyhodnotil ako vyvážený pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a z uvedeného dôvodu nepristúpil k úprave trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3, resp. ods. 4 TZ a ukladal O. L. súhrnný trest pri sadzbe uvedenej v osobitnej časti zákona pre prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) TZ - odňatia slobody až na tri roky a u Y. N. trestnej sadzbe pri zločine ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1 TZ - štyri až desať rokov odňatia slobody.

Za skutky spáchané pod bodom 1/ a 2/ tohto rozsudku, ako aj za spáchanie prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý bol O. L. uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T 73/2013 zo dňa 29. mája 2013, právoplatným dňa 20. júna 2013, súd obžalovaného O. L. odsúdil podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, podľa 42 ods. 1 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody na jeden rok a šesť mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, súd zrušil výrok o treste uloženom obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T 73/2013 zo dňa 29. mája 2013, právoplatným dňa 20. júna 2013, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 10 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Hodnotiac osobu obžalovaného je potrebné poukázať na to, že v odpise registra trestov má celkom deväť záznamov, pričom podľa záznamu č. 8 je zrejmé, že obžalovaný skutok spáchal počas plynutia skúšobnej doby určenej Okresným súdom Košice I, ktorého rozhodnutím 4Pp 37/2011 bol podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/97/2010 zo dňa 25.8.2010 na sedem mesiacov.

Poukazujúc na vyššie uvedené, postupujúc pri ukladaní súhrnného trestu podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, súd uložil obžalovanému O. L. trest odňatia slobody v strede trestnej sadzby, pričom vzhľadom na doterajšie odsúdenia a osobu obžalovaného, neboli splnené podmienky pre podmienčný odklad výkonu trestu. Pre ochranu spoločnosti je nevyhnutné trestom zabezpečiť dočasnú izoláciu O. L. od verejnosti.

Za skutok spáchaný pod bodom 2/ tohto rozsudku, súd obžalovaného Y. N. odsúdil podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, prihládajúc v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, na § 37 písm. h), m)

Trestného zákona, podľa 41 ods. 1 Trestného zákona, podľa § 46 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody na štyri roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Hodnotiac osobu obžalovaného je potrebné poukázať na to, že v odpise registra trestov má celkom dva záznamy, pričom podľa posledného záznamu je zrejmé, že obžalovaný skutok spáchal počas plynutia skúšobnej doby určenej Okresným súdom Humenné, ktorého rozhodnutím 1T 32/2011 bol odsúdený na trest odňatia slobody na dva roky s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu určenú na štyri roky (do 6.4.2015). Vzhľadom na zákonom stanovenú trestnú sadzbu a v nej uložený trest odňatia slobody na štyri roky, podmienený odklad výkonu trestu neprichádzal do úvahy.

Poukazujúc na vyššie uvedené, postupujúc podľa zásad pre ukládanie úhrnného trestu, súd uložil obžalovanému Y. N. trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby. Zmiernenie trestu u obžalovaného Y. N. súd odôvodňuje aj jeho spôsobom života po spáchaní skutku - podľa oboznamovaných medzirezortných lustrácií, dopustil sa sice množstva priestupkov, no vždy len na úseku cestnej premávky, nedopustil sa žiadneho iného trestného činu.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, súd uložil obžalovanému Y. N. povinnosť zaplatiť náhradu škody spôsobenú spáchaným trestným činom poškodenej zdravotnej poisťovne N., K..E.. - náhrada škody za zdravotnú starostlivosť poskytnutú poistencovi: R.. D. R., U.. XX.XX.XXXX, F. R. Q. N. XX, vo výške 2.134,54 eur.

Poškodený G. N. si náhradu škody neuplatnil.

O uplatnenom nároku na náhradu škody poškodeným D. R. na hlavnom pojednávaní súd rozhodol uznesením tak podľa § 256 ods. 4 Trestného poriadku, s poukazom na § 46 ods. 3 Trestného poriadku, súd nepripúšťa uplatňovanie náhrady škody poškodeným D. R. na hlavnom pojednávaní. Z uvedeného dôvodu súd o návrhu na náhradu škody uplatnenej poškodeným D. R. samostatným výrokom nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.